

GŁAZIK (2) *sb m*

a *pochylone*.

pl G głązik(o)w (1). *♦ L* głązikách (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII(XVIII) w.; poza tym XVIII w. w innym znaczeniu.

Dem. od „głaz” ‘kamyki, żwir’ (2) : Miełkawali ná puftyniách strumieniow/ y w ziemnych lochách/ ábo ná głązikach [!] [super glaream] wodnych. Leop Iob 30/6; byłoby nafienia twego iáko piásku/ y płod żywotá twego iáko głązikow [lapilli] iego Leop Is 48/19.

Synonim: kamyk.

AL